

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 27 april 2023
(OR. en)

8777/23

Interinstitutionellt ärende:
2023/0137 (CNS)

ECOFIN 383
UEM 87

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	27 april 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 241 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och klargörande av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 241 final.

Bilaga: COM(2023) 241 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 26.4.2023
COM(2023) 241 final

2023/0137 (CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och klargörande av
genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Det här förslaget ingår i ett paket och syftar till att ändra rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott¹ (stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del). Det åtföljs av ett förslag om att ersätta rådets förordning nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken² (stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del) och ett förslag om att ändra rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk³. Målet för paketet är alltså att reformera EU:s finanspolitiska ram.

För att ta hänsyn till lärdomarna från den globala finanskrisen och statsskuldskrisen i euroområdet, och som en del av det lagstiftningspaket som kallas ”sexpaket”, ändrades år 2011 förordning (EG) nr 1466/97 genom förordning (EU) nr 1175/2011⁴ och förordning (EG) nr 1467/97 genom förordning (EU) nr 1177/2011⁵. Dessutom antogs direktiv 2011/85/EU.

Artikel 17a i förordning nr 1467/97 innehåller en översynsklausul enligt vilken kommissionen vart femte år ska offentliggöra en rapport om tillämpningen av förordningen med en utvärdering av i) förordningens ändamålsenlighet ii) framstegen med att få till stånd en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). När så är lämpligt ska rapporten åtföljas av ett förslag till ändring av förordningen. Kommissionen har gjort en utvärdering av förordningen som en del av den översyn av EU:s ramverk för den ekonomiska styrningen som inleddes i februari 2020⁶.

Översynen av EU:s ramverk för den ekonomiska styrningen byggde på ett brett samråd med en mängd intressenter (EU-institutionerna, allmänheten, nationella regeringar och parlament, arbetsmarknadens parter, icke-statliga institutioner och den akademiska världen). Översynen visade att ramverket har flera starka sidor, men också en rad brister. I synnerhet har det blivit mer komplext och är inte tillräckligt effektivt när det gäller att minska höga skulder och bygga upp buffertar för framtida chocker. Flera av instrumenten och förfarandena måste uppdateras så att man kan ta vara på lärdomarna från hanteringen av den senaste tidens ekonomiska chocker, bland annat samspelet mellan reformer och investeringar inom ramen för faciliteten

¹ [EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.](#)

² [EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.](#)

³ EUT L 306, 23.11.2011, s. 41.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ([EUT L 306, 23.11.2011, s. 12](#)).

⁵ Rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ([EUT L 306, 23.11.2011, s. 33](#)).

⁶ Meddelande från kommissionen, COM(2020) 55 final av den 5 februari 2020, *Översyn av den ekonomiska styrningen, Rapport om tillämpningen av förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013 och om ändamålsenligheten hos rådets direktiv 2011/85/EU*.

för återhämtning och resiliens. Syftet med det föreslagna lagstiftningspaketet, där detta förslag ingår, är att åtgärda dessa brister och ta vara på dessa lärdomar.

I sitt meddelande av den 9 november 2022 lade kommissionen fram sina riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning⁷ med målet att säkerställa skuld hållbarhet och främja hållbar och inkluderande tillväxt i alla medlemsstater. Målet med riktlinjerna är att stärka det nationella ägarskapet, förenkla ramverket och i större utsträckning anlägga ett medelfristigt perspektiv, vilket ska kombineras med starkare och mer enhetlig kontroll av efterlevnaden. Riktlinjerna återspeglade också iakttagelser från det offentliga samråd som inleddes i oktober 2021, där EU-institutionerna och alla viktiga intressenter uppmanades att diskutera ämnet⁸.

Lagstiftningspaketet, som bygger på resultaten av översynen av den ekonomiska styrningen, det offentliga samråd som inleddes i oktober 2021 och de riktlinjer som lades fram i meddelandet av den 9 november 2022, syftar till att göra EU:s ramverk för styrning enklare, mer transparent och verkningsfullt, med ökat nationellt ägarskap och skärpt efterlevnadskontroll, så att det blir möjligt att genomföra reformer och investeringar men samtidigt även minska höga offentliga skuldkvoter på ett realistiskt, gradvis och varaktigt sätt. På så sätt skulle det reformerade ramverket med bakgrund av den europeiska planeringsterminen hjälpa till att bygga en grön, digital och motståndskraftig ekonomi för framtiden samtidigt som de offentliga finansernas hållbarhet säkerställs i alla medlemsstater. En skärpt efterhandskontroll skulle vara en nödvändig pendang till ett riskbaserat övervakningsramverk som ger medlemsstaterna mer spelrum när de fastställer sina anpassningsbanor.

Reformförslagen formas alltså av de högre och mer olikartade offentliga skuldnivåerna, behovet av varaktigt höga investeringsnivåer för rättvisa dubbla omställningar (den gröna och den digitala), behovet av att säkerställa energitryggheten, ett öppet strategiskt oberoende och social och ekonomisk motståndskraftig och behovet av en strategisk kompass för säkerhet och försvar.

Det aktuella riktmärket för skuldminskning, som fastställs i artikel 2.1 i förordning nr 1467/97 för medlemsstater med en skuldkvot som överskrider referensvärdet på 60 % av bruttonationalprodukten (BNP) (den så kallade ”1/20-regeln”), skulle under nuvarande omständigheter med stora underskott och höga skulder efter covidkrisen troligtvis innebära en alltför krävande tidigare lagd finanspolitisk insats som skulle få alltför negativa effekter på tillväxten och därmed på skuld hållbarheten i sig. Därför föreslås att man övergår till en mer riskbaserad övervakning som sätter skuld hållbarhet i centrum och differentierar mer mellan medlemsstaterna genom att ta hänsyn till deras skuldutmaningar, samtidigt som man håller fast vid ett transparent och gemensamt EU-ramverk som är förenligt med referensvärdena på 3 % av BNP och 60 % av BNP i protokoll nr 12 om förfarande vid alltför stora underskott, vilket har fogats till fördragen.

Reglerna för att inleda och avsluta ett förfarande vid alltför stora underskott (*underskottsförfarandet*) när referensvärdet på 3 % av BNP för budgetunderskott överskrids

⁷ Meddelande från kommissionen, COM(2022)583 final av den 9 november 2022, om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning.

⁸ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2022) 104 final av den 28 mars 2022 *Online public consultation on the review of the EU economic governance framework – Summary of responses – Final Report*.

(*det underskottsbaserade underskottsförfarandet*) skulle vara oförändrade med vissa justeringar för att säkerställa enhetligheten med underskottsförfaranden för överträdelser av skuldkriteriet, erkänna de oberoende finanspolitiska institutionernas roll och klargöra fall av allvarlig konjunkturedgång inom hela EU eller hela euroområdet. Detta förfarande är ett väletablerat inslag i EU:s budgetövervakning som har varit effektivt när det gäller att påverka finanspolitiken och som tack vare sin enkelhet är begripligt för både beslutsfattare och allmänhet.

När det gäller underskottsförfaranden som inleds på grund av överträdelser av skuldkriteriet (*det skuldbaserade underskottsförfarandet*) skulle bestämmelserna skärpas avseende såväl aktivering som avslutande av sådana förfaranden. Fokus skulle läggas på medlemsstater som redan har en skuld som överskrider 60 % av BNP och som avviker från den finanspolitiska kurs som landet åtagit sig att följa och som har godkänts av rådet enligt den föreslagna förordning som ska ersätta stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del.

En avsevärd skuldutmaning som fastställs enligt den senaste *Debt Sustainability Monitor* bör betraktas som en viktig faktor som leder till att ett underskottsförfarande som regel inleds. Den bana som skulle gälla för underskottsförfarandet skulle i princip vara den som rådet ursprungligen godkänt. Om denna ursprungliga bana på grund av sakliga omständigheter inte längre är genomförbar skulle kommissionen inom ramen för underskottsförfarandet kunna föreslå rådet en reviderad bana.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom detta politikområde**

Förslaget ingår i ett större paket med lagförslag som följer upp kommissionens riktlinjer från den 9 november 2022 om en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning. Paketet innehåller också ett förslag till en förordning om att ersätta stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och ett förslag om att ändra rådets direktiv 2011/85/EU. Paketet ska skapa ett reformerat ramverk som förlitar sig på medelfristiga riktlinjer och nationellt ägarskap som syftar till att höga skuldnivåer på ett trovärdigt och betydande sätt ska minskas och till att främja hållbar och inkluderande tillväxt. Det reformerade ramverket för ekonomisk styrning håller alltså fast vid stabilitets- och tillväxtpaktens grundläggande mål om budgetdisciplin och tillväxtfrämjande och dess grundbestämmelser i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Med sunda och hållbara offentliga finanser och tillväxtfrämjande som mål uppfyller det reformerade ramverket samtidigt de viktigaste målen för den finanspolitiska överenskommelsen i avdelning III i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (*SSS-fördraget*)⁹. Dessutom behåller andra element i den

⁹ I syfte att stärka budgetdisciplinen under hela konjunkturcykeln ratificerade 25 medlemsstater den 2 mars 2012 det mellanstatliga SSS-fördraget. I artikel 2.1 i SSS-fördraget erinras om att fördraget ”ska tillämpas och tolkas av de fördragsslutande parterna i överensstämmelse med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, särskilt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, och med Europeiska unionens rätt, inbegripet förfarandereglerna i de fall sekundärlagstiftning behöver antas”. I artikel 2.2 i SSS-fördraget erinras om att det ”ska tillämpas i den mån det är förenligt med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och med Europeiska unionens rätt. Det får inte inkräkta på unionens befogenhet att agera på den ekonomiska unionens område”. Avdelning III i SSS-fördraget – den finanspolitiska överenskommelsen – är bindande för de medlemsstater som har euron som valuta och tillämpas på frivillig basis av övriga medlemsstater (artiklarna 1.2 och 14.5 i stabilitetsfördraget). I artikel 16 i SSS-fördraget föreskrivs att ”[i]nom högst fem år efter det att detta fördrag har trätt i kraft ska på grundval av en utvärdering av erfarenheterna från dess genomförande nödvändiga åtgärder vidtas

föreslagna lagstiftningen andemeningen i den finanspolitiska överenskommelsen. Med medelfristiga riktlinjer som är förankrade i landsspecifika skuldutmaningar återspeglar förslaget till förordning som ska ersätta stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del delvis den finanspolitiska överenskommelsens krav på konvergens mot det medelfristiga målet genom att föreslå att landsspecifika risker i fråga om hållbarhet ska beaktas (artikel 3.1 b i SSS-fördraget). Medan den strukturella balansen visserligen betonas kräver den finanspolitiska överenskommelsen också en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan för en samlad bedömning (artikel 3.1 b i SSS-fördraget), och denna analys finns kvar i förslaget till förordning som ska ersätta stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Enligt den finanspolitiska överenskommelsen är det bara tillåtet att temporärt avvika från det medelfristiga målet eller från anpassningsbanan mot målet under exceptionella omständigheter (artikel 3.1 c SSS-fördraget), vilket också slås fast i förslaget till förordning som ska ersätta stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Enligt den finanspolitiska överenskommelsen ska, om betydande avvikelser från det medelfristiga målet eller från anpassningsbanan mot målet konstateras, åtgärder genomföras för att korrigera avvikelserna under en fastställd tidsperiod (artikel 3.1 e i SSS-fördraget). I samma anda krävs enligt det reformerade ramverket korrigeringar av avvikelser från den nettoutgiftsbana som rådet har fastställt. Om avvikelserna dessutom leder till ett underskott som överskrider 3 % av BNP kan det inledas ett underskottsförfarande avseende den medlemsstaten. För en medlemsstat med en skuld som är högre än 60 % av BNP skulle det skuldbaserade förfarandet stärkas: det skulle inriktas på avsteg från nettoutgiftsbanan och ersätta ”1/20-regeln”, som krävde en alltför krävande finanspolitisk ansträngning av vissa medlemsstater. Enligt den finanspolitiska överenskommelsen ska efterlevnaden av dess regler övervakas av oberoende nationella finanspolitiska institutioner. Bestämmelser om dessa övervakande institutioners roll och oberoende har behövt fastställas närmare på grundval av gemensamma principer som föreslagits av kommissionen¹⁰ i enlighet med artikel 3.2 i SSS-fördraget. Dessa bestämmelser är nu helt integrerade i förslaget om ändring av direktiv 2011/85. Enligt den finanspolitiska överenskommelsen ska kommissionen och rådet spela en roll i kontrollen av efterlevnaden (artikel 5 i SSS-fördraget), vilket också fastställs i detta förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1467/97.

Att den finanspolitiska överenskommelsen och det reformerade ramverket för ekonomisk styrning har gemensamma inslag beror även på hur den finanspolitiska överenskommelsen har genomförts i de nationella rättsordningarna. Majoriteten av de fördragsslutande parterna har införlivat bestämmelserna i SSS-fördraget i sin nationella lagstiftning med en direkt koppling till motsvarande EU-lagstiftning¹¹. Detta gäller det medelfristiga målet, konvergensbanan, bedömningen av om avvikelser är betydande och bestämmelserna om att rådets rekommendationer måste följas (alla hämtade från förordning (EG) nr 1466/97).

Med tanke på dessa gemensamma inslag kan det föreslagna reformerade ramverket för ekonomisk styrning anses införliva innehållet i SSS-fördragets finanspolitiska bestämmelser i EU:s rättsliga ramar på det sätt som föreskrivs i artikel 16 i detta fördrag.

i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att införliva innehållet i det här fördraget inom Europeiska unionens rättsliga ramar”.

¹⁰ Kommissionens meddelande COM(2012) 342 final av den 20 juni 2012 *Gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer*.

¹¹ Rapport C(2017) 1201 final av den 22 februari 2017 från kommissionen, framlagd i enlighet med artikel 8 i SSS-fördraget.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget ingår i ett lagstiftningspaket som syftar till att övergå till ett riskbaserat gemensamt EU-ramverk för övervakning som differentierar mellan medlemsstaterna genom att ta hänsyn till deras utmaningar avseende offentlig skuldsättning. Genom förslaget revideras EU:s finanspolitiska ramverk genom att offentligfinansiella mål och reform- och investeringsmål samlas i en enda holistisk medelfristig finans- och strukturpolitisk plan som utgör själva grundvalen för det nya ramverket. Planen kommer att omfatta medlemsstaternas alla reform- och investeringsåtaganden för att hantera de utmaningar som identifierats inom ramen för den europeiska planeringsterminen, inbegripet de landsspecifika rekommendationerna. Dessa reform- och investeringsåtaganden skulle kunna göra det möjligt att förlänga den finanspolitiska anpassningsperioden, förutsatt att åtagandena uppfyller vissa kriterier, såsom att de främjar tillväxten (exempelvis reformer för att hantera utmaningarna med en åldrande befolkning, förbättra arbetsmarknadens funktion och öka arbetskraftsutbudet, uppmuntra innovation och stärka kompetensen, förbättra företagsklimatet¹², undanröja hinder för den inre marknaden och åtgärda strategiska beroenden), att de stöder offentligfinansiell hållbarhet och att de är förenliga med unionens gemensamma prioriteringar.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Rättslig grund för detta instrument är artikel 126.14 andra stycket i EUF-fördraget, precis som för den ändrade förordningen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del ska se till att man undviker att göra stora fel inom budgetpolitiken, vilket skulle kunna äventyra de offentliga finansernas hållbarhet och potentiellt hota EMU. Detta omsätts i fördragets krav på medlemsstaterna att undvika alltför stora offentliga underskott, vilket har kvantifierats i form av tröskelvärden för underskottet (3 % av BNP) och skulden (60 % av BNP eller en minskning mot denna nivå som sker i tillfredsställande takt). Förfarandet vid alltför stora underskott som inför förbudet mot alltför stora underskott har en serie steg, som för euroländerna omfattar eventuella ekonomiska sanktioner. Underskottsförfarandet har tillämpas regelbundet i linje med relevanta bestämmelser, vilket har bidragit till att förankra förväntningarna på en ordnad avveckling.

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Målet – enhetlig efterlevnad av budgetdisciplinen i enlighet med EUF-fördraget – kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva utan nås bättre på unionsnivå.

- **Proportionalitet**

Förslaget respekterar proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen med detta instrument.

¹² God samhällsstyrning och respekt för rättsstatsprincipen, i synnerhet oberoende, högkvalitativa och effektiva rättssystem, fungerande och ändamålsenliga skattesystem samt effektiva insolvensramverk och robusta ramverk för korruptions- och bedrägeribekämpning är i detta sammanhang avgörande faktorer.

- **Val av instrument**

Förslaget syftar till att ändra en rådsförordning och tar sig därför formen av ett förslag till en rådsförordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Bakåtblickande utvärderingar av EU:s ramverk för ekonomisk styrning offentliggjordes i februari 2020¹³ och oktober 2021¹⁴.

- **Samråd med berörda parter**

Det har hållits omfattande samråd med intressenter. Samråden bestod av följande:

- Webbsamråd för att samla in synpunkter från intressenter, civilsamhället och allmänheten. En sammanfattande rapport med resultatet av samrådet offentliggjordes i mars 2022¹⁵.
- Långtgående tematiska diskussioner med medlemsstaterna har ägt rum i rådet (Ekofinrådet), Eurogruppen, ekonomiska och finansiella kommittén och kommittén för ekonomisk politik.

Resultaten har beaktats i kommissionens meddelande av den 9 november 2022 om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning¹⁶, och i det här förslaget.

Efter antagandet av meddelandet av den 9 november 2022 har ytterligare diskussioner förts med medlemsstaterna i rådet och med Europaparlamentet, och dessa diskussioner har beaktats i detta förslag.

- Europaparlamentet antog den 15 mars 2023 årsrapporterna om den europeiska planeringsterminen, som också fokuserade på reformen av EU:s ramverk för ekonomisk styrning och framtiden för den europeiska planeringsterminen.
- Ekofinrådet antog den 14 mars 2023 slutsatser om riktlinjerna för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning, som godkändes av Europeiska rådet den 23–24 mars 2023.

¹³ Meddelande från kommissionen, COM(2020) 55 final av den 5 februari 2020, *Översyn av den ekonomiska styrningen, Rapport om tillämpningen av förordningarna (EU) nr 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 och 473/2013 och om ändamålsenligheten hos rådets direktiv 2011/85/EU*.

¹⁴ Meddelande från kommissionen, COM(2021) 662 final av den 19 oktober 2021, *EU:s ekonomi efter covid-19: Konsekvenser för den ekonomiska styrningen*.

¹⁵ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar SWD(2022) 104 final av den 28 mars 2022 *Online public consultation on the review of the EU economic governance framework – Summary of responses – Final Report*.

¹⁶ Meddelande från kommissionen, COM(2022)583 final av den 9 november 2022, om riktlinjer för en reform av EU:s ramverk för ekonomisk styrning.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget har beviljats ett undantag från kravet på konsekvensbedömning på grund av i) att alternativ saknas, då gränserna för översynen fastställs av EU:s finanspolitiska ramverk, ii) att fokus ligger på riktade ändringar som iii) inte höjer rapporteringskraven för medlemsstaterna och som iv) bygger på uppgiftsinhämtning som gjorts i närtid (kommissionens arbetsdokument och meddelanden som utarbetats mellan 2020 och 2022).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Om rådet utdömer böter för medlemsstaterna går motsvarande inkomst till EU-budgeten i form av övriga inkomster. En ändring av artikel 21.2 i budgetförordningen kommer att behövas för det ändamålet¹⁷.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Den ändrade förordningen innehåller en översynsklausul enligt vilken kommissionen vart femte år ska offentliggöra en rapport om tillämpningen av förordningen. Rapporten ska utvärdera i) förordningens ändamålsenlighet ii) framstegen med att säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

6. INGÅENDE REDOGÖRELSE FÖR DE SPECIFIKA BESTÄMMELSERNA I FÖRSLAGET

Artikel 1 i förslaget innehåller de föreslagna ändringarna av förordning nr 1467/97.

Genom punkt 1 läggs nya definitioner till artikel 1 i förordning nr 1467/97 i linje med den föreslagna förordning som ska ersätta stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Genom punkten ändras ordalydelsen i artikel 2 om "ovanlig händelse" till "exceptionella omständigheter" och lägger till korshänvisningar till den föreslagna förordning som ska ersätta stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Genom punkten ändras hur fördragets skuldriterium tillämpas i praktiken och man överger "1/20-regeln" och fokuserar på respekten för den nettoutgiftsbana som rådet slår fast enligt den föreslagna förordning som ersätter stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Den tar bort hänvisningen till en kvantitativ beskrivning av en allvarlig konjunkturnedgång och hänvisar i stället till den föreslagna förordning som ska ersätta stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del. Den rationaliserar listan över faktorer av betydelse för att besluta om ett alltför stort underskott föreligger. Nivån på en medlemsstats skuldutmaning kommer att vara en viktig faktor av betydelse när en rapport enligt artikel 126.3 EUF-fördraget utarbetas. En avsevärd skuldutmaning som fastställs enligt den senaste *Debt Sustainability Monitor* bör särskilt betraktas som en viktig faktor som leder till att ett förfarande vid alltför stora underskott som regel inleds. Om en allvarlig konjunkturnedgång inträffar kan kommissionen och rådet i sin

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

bedömning besluta att inte dra slutsatsen att ett alltför stort underskott föreligger, i linje med den strategi som följdes då den allmänna undantagsklausulen aktiverades under covid-19-krisen. Slutligen tas bestämmelsen som gäller införandet av ett pensionssystem med flera pelare bort.

Enligt punkt 2 ska ekonomiska och finansiella kommitténs yttranden i enlighet med artikel 126.4 i EUF-fördraget, rådets beslut och rekommendationer i enlighet med artikel 126.6 och artikel 126.7 i EUF-fördraget offentliggöras. I punkten fastslås kraven för den korrigerande nettoutgiftsbana som fastställs i rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget, för att se till att underskottet ligger kvar eller minskas och hålls under referensvärdet på 3 % av BNP och att skulden förs in eller hålls kvar på en realistisk nedåtgående bana eller behålls på sunda nivåer. För de år då underskottet i de offentliga finanserna väntas överskrida referensvärdet behålls en årlig minsta anpassning på minst 0,5 % av BNP som riktmärke. Det införs ett krav på medlemsstaterna om att de i sina rapporter om effektiva åtgärder ska inkludera ett yttrande från sina oberoende finanspolitiska institutioner. Slutligen anges att exceptionella omständigheter eller en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet innebär att rådet får förlänga tidsfristen för en korrigering.

Genom punkt 3 tar man bort bestämmelsen om ett offentliggörande av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget eftersom offentliggörandet blir automatiskt enligt punkt 2. Punkten lägger till att regeringars beslut inte bara ska meddelas offentligt utan också vara tillräckligt detaljerade för att kunna inkluderas i bedömningen av om vidtagna åtgärder är effektiva.

I punkt 4 fastslås kraven för den korrigerande nettoutgiftsbana som fastställs i rådets beslut om att utfärda ett föreläggande i enlighet med artikel 126.9 i EUF-fördraget om att underskottet ska ligga kvar eller minskas och hållas under referensvärdet på 3 % av BNP och att skulden ska föras in eller hållas kvar på en realistisk nedåtgående bana eller behållas på sunda nivåer. För de år då underskottet i de offentliga finanserna väntas överskrida referensvärdet behålls en årlig minsta anpassning på minst 0,5 % av BNP som riktmärke. I punkten anges också att exceptionella omständigheter eller en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet innebär att rådet får förlänga tidsfristen för en korrigering.

Punkt 5 lägger till att regeringens beslut inte bara ska meddelas offentligt utan också vara tillräckligt detaljerade för att kunna inkluderas i bedömningen av om vidtagna åtgärder är effektiva efter ett föreläggande från rådet enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget.

I punkt 6 lägger man till under vilka förutsättningar rådet får upphäva ett förfarande vid alltför stora underskott enligt 126.12 i EUF-fördraget. I det nuvarande finanspolitiska ramverket anges dessa förutsättningar bara i en uppförandekod.

Punkterna 7 och 8 fullbordar de befintliga hänvisningarna till de relevanta artiklarna i EUF-fördraget.

I punkt 9 slås fast att de besök som kommissionen gör i medlemsstaterna också kan omfatta ett utbyte med andra relevanta intressenter än de nationella myndigheterna, bland annat de nationella oberoende finanspolitiska institutionerna. Enligt punkten ska kommissionen också göra särskilda övervakningsuppdrag i medlemsstater som har fått ett föreläggande av rådet enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget och att kommissionen i detta sammanhang och efter

inbjudan av den berörda medlemsstatens parlament kan presentera sin bedömning av det ekonomiska och finanspolitiska läget i medlemsstaten.

Punkt 10 tar bort det minsta bötesbeloppet och föreslår att böterna läggs samman och betalas var sjätte månad tills dess att effektiva åtgärder vidtas. Bötesbelopp kan dock högst uppgå till 0,5 % av BNP.

Punkt 11 fullbordar de befintliga hänvisningarna till de relevanta artiklarna i EUF-fördraget.

Punkt 12 tar bort den artikel som säger att böterna ska gå till Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. Om böter utdöms ska de gå till EU-budgeten i form av övriga inkomster. En ändring av artikel 21.2 i budgetförordningen kommer att behövs för det ändamålet. Punkt 12 tar bort en bestämmelse som gäller Förenade kungariket efter landets utträde från EU.

Genom punkt 13 ändras översynsklausulen.

Genom punkt 14 läggs övergångsbestämmelser till.

Genom punkt 15 tas bilagan med bestämmelser om Förenade kungariket bort.

Artikel 2 gäller ändringsförordningens ikraftträdande och tillämpning.

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och klargörande av genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 126.14 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen som föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) förutsätter att de vägledande principerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans iakttas.
- (2) Unionens ramverk för ekonomisk styrning, som omfattar ett komplext system för politisk samordning och övervakning av medlemsstaternas ekonomiska politik, har hjälpt medlemsstaterna att nå sina ekonomiska och finanspolitiska mål. Sedan Maastrichtfördraget undertecknades 1992 har ramverket bidragit till makroekonomisk konvergens och sunda offentliga finanser, samt gjort det lättare att hantera makroekonomiska obalanser. Tillsammans med den gemensamma penningpolitiken och den gemensamma valutan i euroområdet har ramverket skapat förutsättningar för ekonomisk stabilitet, hållbar och inkluderande ekonomisk tillväxt och högre sysselsättning för invånarna i unionen.
- (3) Stabilitets- och tillväxtpakten, som ursprungligen bestod av rådets förordning (EG) nr 1466/97², rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997³ och Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten⁴, grundar sig på målet att uppnå sunda och hållbara offentliga finanser som ett medel att stärka

¹ EUT C , , p. .

² Rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EGT L 209, 2.8.1997, s. 1).

³ Rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EGT L 209, 2.8.1997, s. 6).

⁴ Europeiska rådets resolution om stabilitets- och tillväxtpakten Amsterdam den 17 juni 1997 (236/C 1997/1).

förutsättningarna för prisstabilitet och för en stark, hållbar och inkluderande tillväxt som underbyggs av finansiell stabilitet, och därigenom stödja uppnåendet av unionens mål för hållbar tillväxt och sysselsättning.

- (4) Under den tredje etappen av Ekonomiska och monetära unionen (EMU) är medlemsstaterna enligt artikel 126.1 i EUF-fördraget skyldiga att undvika alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser.
- (5) Unionens ramverk för ekonomisk styrning bör anpassas för att i högre grad ta hänsyn till de växande skillnaderna mellan medlemsstaterna vad gäller offentligfinansiell ställning, hållbarhetsrisker och andra sårbarheter. De kraftfulla politiska åtgärder som vidtogs för att hantera covid-19-pandemin visade sig vara effektiva för att mildra krisens ekonomiska och sociala skadeverkningar, men ledde till att den offentliga och den privata sektorns skuldkvoter ökade väsentligt, vilket visade hur viktigt det är att gradvis, stadigt och på ett tillväxtvänligt sätt minska skuldnivåerna till sunda nivåer samt att komma till rätta med makroekonomiska obalanser, och samtidigt ta hänsyn till sysselsättningsmål och sociala mål. Unionens ramverk för ekonomisk styrning bör samtidigt anpassas för att göra det lättare att hantera de utmaningar som unionen står inför på medellång och lång sikt, bland annat uppnåendet av en rättvis digital och grön omställning, inbegripet klimatlagen⁵, säkerställandet av energitrygghet och öppet strategiskt oberoende, hanteringen av demografiska förändringar, stärkandet av social och ekonomisk motståndskraft samt genomförandet av den strategiska kompassen för säkerhet och försvar, vilka alla förutsätter reformer och varaktigt höga investeringsnivåer under de närmaste åren.
- (6) Skuldhållbarhet och hållbar tillväxt bör stå i centrum för unionens ramverk för ekonomisk styrning och ramverket bör därför differentiera mellan medlemsstaterna genom att ta hänsyn till deras utmaningar avseende den offentliga skuldsättningen och tillåta en landsspecifik offentligfinansiell utveckling.
- (7) För att säkerställa ett transparent och gemensamt unionsregelverk som bygger på de referensvärden som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 om förfarande vid alltför stora underskott som fogats till EUF-fördragen och fördraget om Europeiska unionen (*EU-fördraget*) bör samtidigt en starkare efterlevnadskontroll som underbygger den multilaterala övervakningen vara en nödvändig motvikt till en riskbaserad övervakning som tillåter landsspecifika offentligfinansiella utvecklingsbanor.
- (8) För att förenkla unionens finanspolitiska ramverk och öka transparensen bör fastställandet av den offentligfinansiella utvecklingsbanan och genomförandet av den årliga offentligfinansiella övervakningen för varje medlemsstat baseras på en enda operativ indikator som är knuten till skuldhållbarhet. Denna enda indikator bör vara baserad på nationellt finansierade primära nettoutgifter, det vill säga utgifter efter avdrag för diskretionära åtgärder på inkomstsidan och exklusive ränteutgifter samt konjunkturberoende utgifter för arbetslöshetsunderstöd och utgifter för unionsprogram som till fullo motsvaras av inkomster i form av unionsmedel. En sådan indikator möjliggör makroekonomisk stabilisering eftersom den inte påverkas av automatiska

⁵ I den europeiska klimatlagen fastställs ett unionsomfattande mål om att nå klimatneutralitet senast 2050 och unionens institutioner och medlemsstater åläggs att öka sin anpassningsförmåga, vilket förutsätter betydande offentliga investeringar för att minska klimatförändringarnas negativa samhällsekonomiska inverkan på EU och dess medlemsstater, däribland negativa effekter på tillväxt och offentligfinansiell hållbarhet.

stabilisatorer, inbegripet inkomst- och utgiftsfluktuationer som ligger utanför regeringens direkta kontroll.

- (9) Det förfarande vid alltför stora underskott (*underskottsförfarandet*) vid överträdelser av referensvärdet för underskott på 3 % av bruttonationalprodukten (BNP) (*det underskottsbaserade underskottsförfarandet*) som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 är ett väletablerat inslag i unionens offentligfinansiella övervakning som har varit effektivt när det gäller att påverka finanspolitiken i medlemsstaterna.
- (10) För att stärka det underskottsförfarande vid överträdelser av skuldkriteriet på 60 % av BNP (*det skuldbaserade underskottsförfarandet*) som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 bör fokus ligga på avsteg från den offentligfinansiella bana som rådet har fastställt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] ⁶.
- (11) På basis av artikel 126.2 i EUF-fördraget anses skuldkriteriet dessutom vara uppfyllt om referensvärdet 3 % av BNP överskrids enbart undantagsvis och övergående och skuldkvoten ligger nära referensvärdet. Ett övergående överskridande som ligger nära referensvärdet bör inte leda till att ett underskottsbaserat underskottsförfarande inleds om överskridandet är följden av exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, såsom en allvarlig konjunkturedgång i den berörda medlemsstaten.
- (12) I händelse av en allvarlig konjunkturedgång inom euroområdet eller unionen som helhet, och efter tillämpning av artikel 24 i förordning (EU) [om den förebyggande delen], får kommissionen och rådet besluta om att inte dra slutsatsen att ett alltför stort underskott föreligger.
- (13) I enlighet med artiklarna 24 och 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] kan rådet, på rekommendation från kommissionen, tillåta medlemsstaterna att avvika från den nettoutgiftsbana som rådet har fastställt enligt den förordningen i händelse av en allvarlig konjunkturedgång inom euroområdet eller unionen som helhet, eller i händelse av exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, under förutsättning att detta inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt. En sådan avvikelse bör följaktligen inte leda till att skuldbaserat underskottsförfarande inleds.
- (14) När kommissionen bedömer om ett alltför stort underskott föreligger i enlighet med artikel 126.3 i EUF-fördraget ska den beakta, som en viktig faktor av betydelse, graden av skuldutmaning i den berörda medlemsstaten. En avsevärd skuldutmaning som fastställs enligt den senaste *Debt Sustainability Monitor* bör betraktas som en viktig faktor som leder till att ett underskottsförfarande som regel inleds. Eftersom kommissionen i enlighet med artikel 126.3 i EUF-fördraget ska beakta alla övriga faktorer av betydelse, i den mån de i betydande grad påverkar bedömningen av om den berörda medlemsstaten respekterar underskotts- och skuldkriterierna, bör detta särskilt omfatta utvecklingen av det ekonomiska läget på medellång sikt och utvecklingen av det offentligfinansiella läget på medellång sikt, och genomförandet av strukturreformer och investeringar. För att öka det nationella ägarskapet bör de

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [...] av den [...] [om effektiv övervakning av den ekonomiska politiken och multilateral offentligfinansiell övervakning] (EUT L ..., ..., s....).

oberoende finanspolitiska institutioner som avses i artikel 8 i rådets direktiv [om nationella budgetramverk]⁷ lägga fram ett yttrande om faktorerna av betydelse.

- (15) För att hålla reda på faktiska och planerade årliga avvikelser från nettoutgiftsbanan enligt vad som fastställs i bilaga IV till förordning (EU) [om den förebyggande delen] bör kommissionen inrätta ett kontrollkonto för varje medlemsstat, i vilket avvikelserna över tid summeras. Informationen i kontrollkontot bör utgöra grunden för verkställighetsåtgärder, särskilt en rapport i enlighet med artikel 126.3 i EUF-fördraget till följd av en avvikelse från nettoutgiftsbanan. Samtidigt bör nettoutgiftsbanans ambitionsnivå i den nationella medelfristiga finans- och strukturpolitiska plan som avses i förordning (EU) [om den förebyggande delen] beaktas när beslutet om att inleda ett skuldbaserat underskottsförfarande fattas. Om medlemsstatens nettoutgiftsbana som har fastställts av rådet är mer ambitiös än den medelfristiga tekniska målbana som föreslagits av kommissionen i enlighet med förordning (EU) [om den förebyggande delen] och avvikelsen från banan inte är betydande när den mäts i förhållande till målbanan bör man i synnerhet undvika att inleda ett underskottsförfarande.
- (16) Den korrigerande nettoutgiftsbanan enligt underskottsförfarandet bör varaktigt minska eller bevara underskottet i de offentliga finanserna under det referensvärde på 3 % av BNP som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 vid den tidsfrist som fastställts av rådet. Den korrigerande nettoutgiftsbanan inom underskottsförfarandet bör också säkerställa tillräckliga framsteg under den period som omfattas av rekommendationen om att föra in den prognosticerade skuldkvoten på en realistiskt nedåtgående bana eller få den att ligga kvar på sunda nivåer. När rådet slår fast den korrigerande nettoutgiftsbanan inom underskottsförfarandet bör det också säkerställa att det inte förekommer någon senareläggning av den nödvändiga finanspolitiska anpassningen. Den korrigerade nettoutgiftsbanan inom underskottsförfarandet bör i princip vara den som ursprungligen fastställdes av rådet, samtidigt som behovet av att korrigera avvikelsen från banan beaktas. Om den ursprungliga banan på grund av sakliga omständigheter inte längre är genomförbar bör rådet kunna föreslå en reviderad bana.
- (17) För medlemsstater som omfattas ett underskottsförfarande bör rådet, på rekommendation från kommissionen, kunna förlänga tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet om rådet fastställer att det har inträffat en allvarlig konjunktur nedgång inom euroområdet eller unionen som helhet i enlighet med artikel 24 i förordningen (EU) [om den förebyggande delen], eller i händelse av exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, under förutsättning att detta inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt. En sådan förlängning bör förutsätta att chockens omfattning är större än vad som kan betraktas som normalt, till exempel bör ett intervall för kostnader för naturkatastrofer anges på förhand.
- (18) Särskilda bestämmelser i förordning (EG) nr 1467/97 gällande bidragen till pensionssystem som tillhör andra pelaren bör utgå eftersom den nettoutgiftsbana som fastställs av rådet redan bör beakta intäktsförluster som är relaterade till sådana bidrag.

⁷ Rådets direktiv [...] av den [...] [om ändring av rådets direkt 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk] (EUT L ..., ..., s....).

- (19) Oberoende finanspolitiska institutioner har bevisligen främjat offentligfinansiell disciplin och stärkt trovärdigheten i medlemsstaternas offentliga finanser. För att stärka det nationella ägarskapet bör oberoende finanspolitiska institutioners uppdrag, som traditionellt varit att övervaka efterlevnaden av det nationella ramverket, utvidgas till att även omfatta unionens ramverk för ekonomisk styrning.
- (20) Tydliga villkor bör fastställas för upphävande av förfaranden vid alltför stora underskott. För upphävande bör det krävas att underskottet på ett trovärdigt sätt ligger kvar under det referensvärde på 3 % av BNP som avses i artikel 126.2 i EUF-fördraget och i protokoll nr 12 och, för ett skuldbaserat underskottsförfarande, att medlemsstaten visar att det följer nettoutgiftsbanan inom underskottsförfarandet.
- (21) De böter som anges i artikel 126.11 i EUF-fördraget bör inte fastställas som ett minimibelopp utan bör ackumuleras till dess att effektiva åtgärder vidtagits, för att utgöra ett verkligt incitament att följa de förelägganden som medlemsstaterna har fått inom ramen för ett underskottsförfarande i enlighet med artikel 126.9 i EUF-fördraget.
- (22) Bestämmelser som gäller Förenade kungariket bör utgå.
- (23) Denna förordning ingår i ett paket tillsammans med förordning (EU) [om den förebyggande delen] och direktiv (EU) [...] om ändring av 2011/85/EU om krav på medlemsstaternas budgetramverk. Tillsammans utgör de ett reviderat ramverk för ekonomisk styrning i unionen genom vilket innehållet i avdelning III *Finanspolitisk överenskommelse* i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen (*SSS-fördraget*)⁸ införlivas i unionsrätten, i enlighet med artikel 16 i det fördraget. Med utgångspunkt i medlemsstaternas erfarenheter av att genomföra SSS-fördraget behålls den finanspolitiska överenskommelsens medelfristiga perspektiv i paketet som ett verktyg för att uppnå budgetdisciplin och främja tillväxt. I paketet förstärks den landsspecifika dimensionen i syfte att stärka det nationella ägarskapet genom att bland annat ge oberoende finanspolitiska institutioner en utökad roll på grundval av den finanspolitiska överenskommelsens gemensamma principer som föreslagits av kommissionen⁹ i enlighet med artikel 3.2 i SSS-fördraget. Den analys av utgifter exklusive diskretionära åtgärder på inkomstsidan som behövs för en samlad bedömning av efterlevnaden i enlighet med den finanspolitiska överenskommelsen anges i förordning (EU) [om den förebyggande delen]. Precis som i den finanspolitiska överenskommelsen är tillfälliga avvikelser från den medelfristiga planen endast tillåtna enligt förordning (EU) [om den förebyggande delen] om det föreligger exceptionella omständigheter. På samma sätt bör, vid betydande avvikelser från den medelfristiga planen, åtgärder vidtas för att korrigera avvikelserna under en fastställd tidsperiod. Genom paketet stärks budgetövervakningen och förfarandena för efterlevnadskontroll i syfte att fullgöra åtagandet om att främja sunda och hållbara offentliga finanser och hållbar tillväxt. I det reformerade ramverket för ekonomisk styrning behålls därmed SSS-fördragets grundläggande mål om budgetdisciplin och skuld hållbarhet.
- (24) Det krävs övergångsbestämmelser för medlemsstater som omfattas av ett underskottsförfarande när det reformerade regelverket träder i kraft. Rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget och förelägganden enligt

⁸ Fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen av den 2 mars 2012.

⁹ Kommissionens meddelande COM(2012) 342 final av den 20 juni 2012 *Gemensamma principer för nationella finanspolitiska korrigeringsmekanismer*.

artikel 126.9 i EUF-fördraget som har antagits innan denna ändringsförordning träder i kraft måste ändras så att de anpassas till bestämmelserna i den ändrade artikel 3.4 och artikel 5.1. Detta skulle möjliggöra för rådet att fastställa en korrigerande nettoutgiftsbana som är förenlig med de nya bestämmelserna för medlemsstater som har vidtagit åtgärder, utan att skärpa förfarandet vid alltför stora underskott.

(25) Förordning (EG) nr 1467/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1467/97 ska ändras på följande sätt:

(1) Artiklarna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för att påskynda och förtydliga genomförandet av förfarandet vid alltför stora underskott. Syftet med förfarandet vid alltför stor underskott är att förhindra alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser och att i de fall underskott uppstår bidra till att de korrigeras, varvid iakttagandet av budgetdisciplin granskas med utgångspunkt i kriterierna för offentliga underskott och offentliga skulder.

2. I denna förordning gäller följande definitioner:

- (a) *deltagande medlemsstater*: medlemsstater som har euron som valuta.
- (b) *nettoutgifter*: offentliga utgifter efter avdrag för ränteutgifter, diskretionära åtgärder på inkomstsidan och andra budgetvariabler utanför regeringens kontroll vilka anges i bilaga II punkt a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [om den förebyggande delen]*.
- (c) *teknisk målbana*: en nettoutgiftsbana som läggs fram av kommissionen i enlighet med förordning (EU) [om den förebyggande delen].
- (d) *nettoutgiftsbana*: en av rådet fastställd flerårig utvecklingsbana för en medlemsstats nettoutgifter i enlighet med förordning (EU) [om den förebyggande delen].
- (e) *kontrollkonto*: registrering av de faktiska nettoutgifternas ackumulerade avvikelser från nettoutgiftsbanan i en medlemsstat.

Artikel 2

1. Underskottet i den offentliga sektorns finanser ska anses överskrida referensvärdet undantagsvis, enligt artikel 126.2 a andra strecksatsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), om rådet har fastställt att det har inträffat en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] eller exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på

den berörda medlemsstatens offentliga finanser, i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen].

Dessutom ska överskridandet av referensvärdet anses övergående om kommissionens budgetprognoser visar att underskottet kommer att understiga referensvärdet efter det att den allvarliga konjunkturnedgång eller de exceptionella omständigheter som avses i det första stycket har upphört.

1a. När den offentliga skuldens andel av bruttonationalprodukten (BNP) överskrider referensvärdet ska den anses minska i tillräcklig utsträckning och närma sig referensvärdet i tillfredsställande takt enligt artikel 126.2 b i EUF-fördraget, om den berörda medlemsstaten respekterar sin nettoutgiftsbana.

2. När kommissionen och rådet bedömer och beslutar om ett alltför stort underskott föreligger i enlighet med artikel 126.3–126.6 i EUF-fördraget, får de anse att överskridandet av referensvärdet sker undantagsvis till följd av en allvarlig konjunkturnedgång i enlighet med artikel 126.2 a andra strecksatsen i EUF-fördraget om rådet fastställer att det föreligger exceptionella omständigheter i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen].

3. När kommissionen utarbetar en rapport enligt 126.3 i EUF-fördraget ska den beakta, som en viktig faktor av betydelse, graden av skuldutmaningar i den berörda medlemsstaten. När en medlemsstat står inför avsevärda utmaningar avseende den offentliga skulden enligt den senaste *Debt Sustainability Monitor* bör detta i synnerhet betraktas som en viktig faktor som leder till att ett underskottsförfarande som regel inleds.

Kommissionen ska också beakta alla övriga faktorer av betydelse som anges i artikel 126.3 i EUF-fördraget, om dessa i betydande utsträckning påverkar bedömningen av om underskotts- och skuldkriterierna efterlevs av den berörda medlemsstaten.

Rapporten ska på lämpligt sätt ta upp följande:

- (a) Det ekonomiska lägets utveckling på medellång sikt, särskilt inflationsutvecklingen och konjunkturutvecklingen jämfört med de antaganden som ligger till grund för nettoutgiftsbanan.
- (b) Utvecklingen av den offentliga sektorns finanser på medellång sikt, däribland särskilt storleken på den faktiska avvikelser från nettoutgiftsbanan, uttryckt årligen och kumulativt enligt vad som uppmäts av kontrollkontot, och i vilken utsträckning avvikelser beror på en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet eller på exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har en stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, i enlighet med artiklarna 24 och 25 i förordning (EU) [om den förebyggande delen]. Om det är relevant ska avvikelser jämföras med den tekniska målbanan också beaktas när storleken på avvikelser beaktas.
- (c) Utvecklingen av den offentliga skuldställningen och dess finansiering, och relaterade riskfaktorer, särskilt löptidsstruktur, skuldens valutadenominering och ansvarsförbindelser.
- (d) Genomförandet av reformer och investeringar, däribland särskilt politiska åtgärder för att förebygga och korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser och politiska åtgärder för att genomföra unionens gemensamma tillväxt- och sysselsättningsstrategier, däribland de som får stöd av

NextGenerationEU, och de offentliga finansernas övergripande kvalitet, särskilt de nationella budgetramverkens ändamålsenlighet.

Kommissionen ska vederbörligen och uttryckligen beakta eventuella andra faktorer som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse för en samlad bedömning av om underskotts- och skuldkriterierna uppfylls och som medlemsstaten har förelagt rådet och kommissionen. I detta sammanhang ska särskild hänsyn tas till ekonomiska bidrag för att främja internationell solidaritet och för att nå unionens politiska mål. Det yttrande som den berörda medlemsstaten lämnar till kommissionen ska innehålla yttrandet från landets nationella oberoende finanspolitiska institution om relevanta faktorer.

4. Rådet och kommissionen ska göra en balanserad övergripande bedömning av alla faktorer av betydelse, särskilt av om de som förstärkande eller reducerande faktorer påverkar bedömningen av om underskotts- och/eller skuldkriterierna uppfylls.

Om den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP överskrider referensvärdet ska dessa faktorer, vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls, endast beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott enligt artikel 126.4, 126.5 och 126.6 i EUF-fördraget, om den övergripande principens bägge villkor uppfylls helt, nämligen att dessa faktorer av betydelse ska beaktas först när underskottet i de offentliga finanserna ligger nära referensvärdet och referensvärdet överskrids endast tillfälligt.

Dessa faktorer ska dock beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott, vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls.

5. Om medlemsstater får lov att avvika från sin nettoutgiftsbana i händelse av en allvarig konjunkturedgång inom euroområdet eller unionen som helhet i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) [om den förebyggande delen], får kommissionen och rådet i sin bedömning besluta om att inte dra slutsatsen att ett alltför stort underskott föreligger.

6. Om rådet, på grundval av artikel 126.6 i EUF-fördraget, konstaterar att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat, ska rådet och kommissionen, under de följande skedena i förfarandet enligt den artikeln i EUF-fördraget, beakta de faktorer av betydelse som avses i punkt 3 i den här artikeln, eftersom de påverkar den berörda medlemsstatens situation, inklusive på det sätt som anges i artikel 5.2 i denna förordning, särskilt under fastställandet av en tidsfrist för att korrigera det alltför stora underskottet, och i förekommande fall en förlängning av den tidsfristen. Dessa faktorer av betydelse ska emellertid inte beaktas när det gäller rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget om att rådet ska upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt artikel 126.6–126.9 och 126.11 i EUF-fördraget.”

*Förordning (EU) [...] av den [lägg till datum] [lägg till fullständig titel] (EUT L ...).

(2) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

1. Inom två veckor efter det att kommissionen har antagit en rapport som utarbetats enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget ska Ekonomiska och finansiella kommittén yttra

sig i enlighet med artikel 126.4 i EUF-fördraget. Ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande ska offentliggöras.

2. Kommissionen ska, med full hänsyn tagen till det yttrande som avses i punkt 1 i denna artikel, om den anser att ett alltför stort underskott föreligger avge ett yttrande och förelägga rådet ett förslag i enlighet med artikel 126.5 och 126.6 i EUF-fördraget och informera Europaparlamentet.

3. Rådet ska avgöra om ett alltför stort underskott föreligger enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget, i regel inom fyra månader efter de rapporteringsdatum som fastställs i artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 479/2009. När rådet avgör om ett alltför stort underskott föreligger ska det samtidigt ge rekommendationer till den berörda medlemsstaten enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Rådet ska offentliggöra sina beslut och rekommendationer.

4. I rådets rekommendation i enlighet med artikel 126.7 i EUF-fördraget ska en tidsfrist på högst sex månader fastställas, inom vilken den berörda medlemsstaten ska vidta effektiva åtgärder. Om situationen är allvarlig får tidsfristen för effektiva åtgärder vara tre månader. I rådets rekommendation ska även en tidsfrist för korrigeringen av det alltför stora underskottet fastställas. I sin rekommendation ska rådet också begära att medlemsstaten genomför en korrigerande nettoutgiftsbana, vilken säkerställer att underskottet i de offentliga finanserna ligger kvar eller minskar och hålls under referensvärdet inom den tidsfrist som fastställs i rekommendationen. För de år då underskottet i de offentliga finanserna väntas överskrida referensvärdet ska den korrigerade nettoutgiftsbanan vara förenlig med ett riktmärke som motsvarar en årlig minsta anpassning på minst 0,5 % av BNP.

Den korrigerande nettoutgiftsbanan ska också föra in skuldkvoten på en realistisk nedåtgående bana eller hålla kvar den på en sund nivå med beaktande av de kriterier som fastställs i bilaga I i förordning (EU) [om den förebyggande delen]. Den korrigerande nettoutgiftsbanan ska säkerställa att den genomsnittliga årliga finanspolitiska anpassningen under de första tre åren är minst lika stor som den genomsnittliga årliga finanspolitiska anpassningen under hela anpassningsperioden.

5. Inom den tidsfrist som avses i punkt 4 i denna artikel ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet och kommissionen om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Rapporten ska innehålla mål för de offentliga utgifterna och inkomsterna och för diskretionära åtgärder på både utgifts- och inkomstsidan som är förenliga med rådets rekommendation, samt uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits och vilken typ av åtgärder som planeras för att nå dessa mål. Rapporten ska också omfatta yttrandet från den berörda medlemsstatens oberoende finanspolitiska institution om de vidtagna och planerade åtgärdernas tillräcklighet med avseende på målen. Medlemsstaten ska offentliggöra rapporten.

6. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med en rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget eller om exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, inbegripet på respekten för den korrigerande nettoutgiftsbana som rekommenderats av rådet i enlighet med punkt 4 i denna artikel, uppstår efter antagandet av den rekommendationen, får rådet på kommissionens rekommendation besluta att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet enligt den reviderade

rekommendationen som regel utsträckas med ett år. Om rådet har fastställt att det har inträffat en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) [om den förebyggande delen], får rådet på kommissionens rekommendation också besluta att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget förutsatt att detta inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt. Enligt den reviderade rekommendationen får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet som regel utsträckas med ett år.”

- (3) Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits till följd av dess rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som lämnats av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 3.5 i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda och tillräckligt detaljerade beslut av den berörda medlemsstatens regering.

Om rådet, i enlighet med artikel 126.8 i EUF-fördraget, finner att den berörda medlemsstaten har underlåtit att vidta effektiva åtgärder, ska det rapportera detta till Europeiska rådet.”

- (4) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Rådets beslut att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder för att minska underskottet enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska fattas inom två månader efter rådets beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget i vilket det fastställs att inga effektiva åtgärder har vidtagits. I föreläggandet ska rådet också begära att medlemsstaten genomför en korrigerande nettoutgiftsbana, vilken säkerställer att underskottet i de offentliga finanserna ligger kvar eller minskar och hålls under referensvärdet inom den tidsfrist som fastställs i föreläggandet. För de år då underskottet i de offentliga finanserna väntas överskrida referensvärdet ska den korrigerade nettoutgiftsbanan vara förenlig med ett riktmärke som motsvarar en årlig minsta anpassning på minst 0,5 % av BNP.

Den korrigerande nettoutgiftsbanan ska också föra in skuldkvoten på en realistisk nedåtgående bana eller hålla kvar den på en sund nivå med beaktande av de kriterier som fastställs i bilaga I i förordning (EU) [om den förebyggande delen]. Den korrigerande nettoutgiftsbanan ska säkerställa att den genomsnittliga årliga finanspolitiska anpassningen under de första tre åren är minst lika stor som den genomsnittliga årliga finanspolitiska anpassningen under hela anpassningsperioden. Rådet ska också ange åtgärder som främjar att den korrigerande nettoutgiftsbanan uppfylls.”

- (b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med ett föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget eller om exceptionella omständigheter utanför regeringens kontroll som har stor inverkan på den berörda medlemsstatens offentliga finanser, inbegripet på respekten för den korrigerande nettoutgiftsbana som avses i punkt 1 i denna artikel, uppstår efter antagandet av det föreläggandet, får rådet på kommissionens rekommendation besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet enligt det reviderade föreläggandet som regel utsträckas med ett år. Om rådet har fastställt att det har inträffat en allvarlig konjunkturnedgång inom euroområdet eller unionen som helhet i enlighet med artikel 24 i förordning (EU) [om den förebyggande delen], får rådet på kommissionens rekommendation också besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget på villkor att detta inte äventyrar den offentligfinansiella hållbarheten på medellång sikt. Enligt det reviderade föreläggandet får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet som regel utsträckas med ett år.”

- (5) Artikel 6.1 ska ersättas med följande:

”1. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits med anledning av dess föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som den berörda medlemsstaten har lämnat i enlighet med artikel 5.1a i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda och tillräckligt detaljerade beslut av den berörda medlemsstatens regering. Hänsyn ska tas till resultatet av det övervakningsbesök som ska genomföras av kommissionen i enlighet med artikel 10a i denna förordning.”

- (6) Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

1. Rådets beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget att skärpa sanktionerna ska fattas senast två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009.
2. Rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget att upphäva vissa av eller samtliga sina beslut ska fattas så snart som möjligt och under inga omständigheter senare än två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009.
3. Ett rådsbeslut ska bara fattas i enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget om kommissionens budgetprognoser visar att underskottet på ett varaktigt sätt har förts under referensvärdet, och om förfarandet vid alltför stora underskott inleddes på basis av skuldkriteriet, den berörda medlemsstaten har respekterat den korrigerande nettoutgiftsbana som fastställts av rådet i enlighet med artikel 3.4 eller artikel 5.1 i den här förordningen under de föregående två åren och prognosticeras att fortsätta göra så det kommande året på basis av kommissionens prognoser.”

(7) Artikel 9.1 ska ersättas med följande:

”1. Förfarandet vid alltför stora underskott skall lämnas vilande

- (a) om den berörda medlemsstaten följer rekommendationerna enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget,
- (b) om den berörda deltagande medlemsstaten följer föreläggandena enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget.”

(8) Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

1. Rådet och kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet av de åtgärder som har vidtagits

– av den berörda medlemsstaten till följd av rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget,

– av den berörda deltagande medlemsstaten till följd av förelägganden enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget.

2. Om en deltagande medlemsstat inte genomför åtgärderna eller om åtgärderna enligt rådets uppfattning visar sig vara otillräckliga, ska rådet omedelbart fatta ett beslut enligt artikel 126.9 eller 126.11 i EUF-fördraget.

3. Om faktiska uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 479/2009 visar att ett alltför stort underskott inte har korrigerats av en deltagande medlemsstat inom den tidsfrist som fastställs antingen i en rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget eller i ett föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska rådet omedelbart fatta ett beslut enligt artikel 126.9 eller artikel 126.11 i EUF-fördraget.”

(9) Artikel 10a ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska säkerställa en kontinuerlig dialog med medlemsstaternas myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt göra besök i syfte att bedöma den aktuella ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning och möjliggöra ett utbyte med andra relevanta intressenter, bland annat de nationella oberoende finanspolitiska institutionerna.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Efter antagandet av rådets föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska kommissionen göra ett specifikt övervakningsbesök till den berörda medlemsstaten för att diskutera de åtgärder som medlemsstaten har för avsikt att

vidta som svar på de åtgärder som anses nödvändiga till följd av föreläggandet enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget. På inbjudan av den berörda medlemsstatens parlament får kommissionen presentera sin bedömning av det ekonomiska och finanspolitiska läget i medlemsstaten. Ett utökat övervakningsbesök kan göras, i syfte att följa upp situationen på plats, för medlemsstater som är föremål för rekommendationer och förelägganden som utfärdats efter ett beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget och beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra övervakningsbesöket.”

- (10) Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

1. Bötesbelopp ska uppgå till 0,05 % av BNP för en sexmånadersperiod och ska betalas var sjätte månad fram till dess att rådet bedömer att den berörda medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder som svar på ett föreläggande som utfärdats enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget.
2. Under varje sexmånadersperiod som följer den period då böterna dömdes ut fram till dess att beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott upphävs ska rådet bedöma om den berörda medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder som svar på rådets föreläggande i enlighet med artikel 126.9 i EUF-fördraget. Rådet ska i sin halvårsbedömning i enlighet med artikel 126.11 i EUF-fördraget besluta att skärpa sanktionerna, om den berörda deltagande medlemsstaten inte har följt rådets föreläggande.
3. Det sammanlagda bötesbeloppet enligt punkterna 1 och 2 får inte överskrida 0,5 % av BNP.”

- (11) Artiklarna 14 och 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 14

1. I enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget ska rådet upphäva de sanktioner som anges i artikel 126.11 första och andra strecksatserna i EUF-fördraget beroende på hur betydande framsteg den berörda deltagande medlemsstaten har gjort när det gäller att korrigera det alltför stora underskottet.

Artikel 15

I enlighet med artikel 126.12 i EUF-fördraget ska rådet upphäva samtliga kvarstående sanktioner om beslutet om att det föreligger ett alltför stort underskott upphävs. Böter enligt artikel 12 i denna förordning ska inte återbetalas till den berörda deltagande medlemsstaten.”

- (12) Artiklarna 16 och 17 ska utgå.

- (13) Artikel 17a.1 ska ersättas med följande:

”1. Senast den 31 december 2030 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en översyn av åtminstone

a) denna förordnings ändamålsenlighet,

b) framstegen med att säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och till rådet.”

(14) Följande artikel ska införas som artikel 17b:

”Artikel 17b

Rådet ska på rekommendation från kommissionen anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget eller ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget till medlemsstater som är föremål för en rekommendation enligt 126.7 i EUF-fördraget eller ett föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget den [dagen för ikraftträdande av ändringsförordningen], och som har vidtagit effektiva åtgärder.

Rådet ska anta en reviderad rekommendation eller ett reviderat föreläggande tillsammans samtidigt som antagandet av rekommendationen i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) [om den förebyggande delen] med fastställande av nettoutgiftsbanan.”

(15) Bilagan ska utgå.

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den [...] dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*